

Derde Marine Aquarium Evenement

Op zaterdag 27 juni hebben een aantal van onze zee-aquarianen het symposium bezocht dat al voor de derde keer georganiseerd wordt door Ron Hessing in het pittoreske Spijk in Nederland.

Joachim Maes van Aquatropica Kortrijk was er ook en maakte een verslag voor zijn clubgenoten. De HE-redactie vond het nuttig om zijn artikel over te nemen en ook in Haaien-Echo's te plaatsen.

De trip verliep voorspoedig en zodat ik ruim op tijd op de locatie toekwam. Het weer was schitterend en het was aangenaam vertoeven met een hapje en drankje op het buitenterras terwijl de aquarianen van heinde en verre neerstreken in Lingewaal. Naast voornamelijk Nederlanders, Vlamingen en een paar Duitsers waren ook een aantal Ieren en Engelsen afgezakt naar het vaste continent om de gerenommeerde sprekers te aanhoren.

Na een goed uurtje bijpraten met een aantal oude bekenden ging het evenement van start. Na de gebruikelijke openingsspeech van Ron Hessing, met praktische afspraken over de dag kon het evenement echt uit de startblokken schieten.

Een aangename verrassing was dat de start van het evenement aangegrepen is om tevens het nieuwe Nederlandstalige zeeaquariumspeciaalblad "Ons Zeeaquarium" te lanceren. Het wordt een tijdschrift dat viermaal per jaar zal verschijnen en een jaarabonnement moet 25 € gaan kosten. Meer informatie hieromtrent later in dit tijdschrift, maar een inkijk-exemplaar zal aanwezig zijn op de volgende zeewatervergadering.

De eerste spreker die van wal mocht steken was Sanjay Joshi. Deze Amerikaanse professor wordt wereldwijd beschouwd als de verlichtingsgoeroe van het ogenblik. Hij is de man die de meeste beweringen van de producenten staft of weerlegt met concreet cijfermateriaal bekomen door meetgegevens.

De zeer interessante lezing volledig weergegeven zou mij te ver leiden in dit artikel, maar de meest frappante conclusies, voor mij althans, waren de volgende:

* Onze gebruikte technieken zijn nog steeds ondermaats als we het gaan vergelijken met de energie dat natuurlijk zonlicht oplevert.

* Kleur van een lamp maakt voor de groei van een koraal niet zoveel uit. Het is de hoeveelheid licht dat een lamp uitstraalt dat van belang is. Een blauwe lamp kan evenveel licht uitstralen als een witte, alleen komt het niet zo over voor ons oog. Dit kan alleen vastgesteld worden met een PAR-meter. 1

* Een slechte reflector bestaat eigenlijk niet. Elke reflector heeft een ander distributiepatroon, maar elke type aqua-

rium vraagt immers een ander type verdeling.

* Er valt meestal meer winst te halen door de lampen wat dichter bij het wateroppervlakte hangen daar de lichtintensiteit vermindert met het kwadraat van de afstand. Het uitselecteren van type lamp en type ballast levert immers heel vaak veel minder opbrengst op dan dit gegeven.

* Het is soms raadzaam om met de hoogtes van de lamp te gaan spelen naargelang de levensduur van de lamp vordert.

* Elektronische ballasten verbruiken inderdaad minder elektriciteit dan een conventionele. Wat er meestal niet wordt bij verteld is dat ze tevens ook eenzelfde percentage minder licht geven. De opbrengst per kW is dus gelijk! Alleen kosten ze wat meer in aanschaf...

* De onderzoeksresultaten van zowel LED- als plasma-verlichting zijn nog te onbeduidend om effectief van de toekomst van rifverlichting te mogen spreken. Er zijn nog steeds veel te veel MAARS aan deze types verlichtingen en er is nog een pak onderzoek en ontwikkeling nodig bij deze lampen vooraleer de wijde verspreiding binnen de rifaquaristiek mogelijk zal zijn. Maar de resultaten bij een aantal pioniers toont wel aan dat het houden van koralen, zelfs sps-koralen, mogelijk blijkt bij deze types verlichting.

Na de boeiende uiteenzetting volgde een korte onderbreking voor een hapje en drankje, maar vooral het was ook weer dé gelegenheid om te verbroederen met een aantal zeeaquarianen, om contacten te onderhouden en nieuwe contacten te leggen.

Na de pauze werd deel twee aangesneden van het symposium toen Anthony Calfo van wal stak. Het onderwerp leek me niet erg boeiend, namelijk wetgeving over zeeaquaristiek maar dat was buiten Anthony Calfo gerekend. Als een pionier die pleit voor het behoud van de natuurlijke riffen en het aanmoedigen van de aquacultuur voor zowel vissen als voor koraal wist hij op zijn eigen manier het saai – met de vinger wijzende – betoog om te buigen tot een gepassioneerd verhaal.

Een niet onbelangrijk gegeven om aan te tonen dat deze

aquaristische duizendpoot het echt wel meent met het thema, is dat hij zijn bestuursfunctie opgegeven heeft bij één van de grootste bedrijven dat elektronische voorschakelapparatuur maakt voor diverse verlichting waaronder HQI en T5, om zich voltijds te kunnen bezighouden met het opzetten van aquacultuur in de vanggebieden van onze koralen en vissen.

Om zijn betoog even boeiend neer te zetten, zoals hij het in levenden lijve bracht lijkt me onmogelijk. Maar hier alvast een poging om jullie de krijtlijnen mee te geven.

* Enkel als groep zijn we sterk. Maar die groep start bij jezelf. Denk dus niet zomaar, het haalt toch niets uit want als ik het niet koop, dan koopt een ander het wel. Of wat maakt het uit, ik ben maar een druppel op een hete plaat. Daar loopt het fout! Het start bij jezelf. Als iedereen op die manier start, worden we als individu een groep.

* Een winkelier heeft meestal geen boodschap aan deze zaken. Een zaak blijft een economisch gegeven. Voor hem begint ons koopgedrag mee te spelen in zijn aankoopbeleid, wanneer we allemaal samen die zeldzame vissen of niet te houden koralen gewoon in zijn verkoopbakken laten staan.

Een niet verkocht koraal of vis betekent immers geen omzet en langzaam aan kan het koraal of vis hier ook sneuvelen, wat puur verlies betekent voor de winkelier. De volgende keer houdt hij hier rekening mee wanneer hij bij de groothandel aankoopt. Wanneer de groothandel op zijn beurt zijn omzet ziet dalen van een bepaald koraal of vis, zal deze ook in zijn aankoopbeleid het dier gaan mijden. En zo komt de keten langzaam maar zeker terecht bij de vangstations, die uiteindelijk op hun beurt de weinig economisch aantrekkelijke dieren zullen laten staan, daar waar ze thuis horen, op het rif.

* Koop vooral nooit een koraal of vis uit medelijden! Het is jammer voor het individu, maar de groep dieren is uiteindelijk beter af als de enkeling sterft in de verkoopbak van de winkelier. Enkel op deze wijze kunnen we distributieketen bereiken. Door het aankopen van het dier en het trachten te laten overleven, bewijzen we er de groep geen dienst mee want de distributieketen zal dan deze exemplaren blijven vangen en exporteren.

* Het belang om hiermee zo snel mogelijk mee te starten, dringt zich op omdat een aantal milieuactivisten steeds meer is gaan lobbyen om eenzelfde beleid te gaan toepassen dat al gehanteerd wordt bij reptielen en vogels. Dit heeft in beide vakgebieden geleid tot een grote schaarste in een aantal soorten waardoor de soortenrijkdom bereikbaar

voor de hobby flink teruggedrongen is. Door die schaarste is er een enorme prijsstijging voor een flink aantal soorten waardoor de hobby minder toegankelijk wordt voor een groter publiek. Hoe minder mensen zich gaan bezighouden met een dergelijke tak binnen de dierenwereld, betekent ook dat er minder gegevens beschikbaar worden voor wetenschappelijk onderzoek. Een flink pak van de huidige kennis over koraalriffen komt niet voort door onderzoek van de riffen zelf, maar door gegevens verzameld en verwerkt door hobbyisten die aquacultuurkoralen laten groeien en vermeerderen.

* Als laatste kaartte Antony het belang aan van een werkgroep. Onze stem moeten we laten gelden door een beroepsorganisatie die als tegengewicht kan optreden voor de lobbygroep van activisten. Niet zozeer om hun stem te ondermijnen maar veeleer om onze stem te laten horen. Want ook wat wij te vertellen hebben, dient gehoord te worden. In Amerika bestaat een behoorlijke grote organisatie die dit ondersteunt, maar een Europees model bestaat nog niet. Het verdwijnen van de NNBZ maakt het er niet gemakkelijker op om tot een Europese organisatie te komen, maar Anthony pleit ervoor om toch alles in het werk te stellen om dit te bekomen.

Een tweede tussenpauze liet ons toe te bekomen van het relaas en iedereen kon eventjes weer bijtanken voordat de tombola met een paar heel mooie prijzen van start ging, gevolgd door de lezing van Helmut Debelius. Deze had overigens zijn uitgebreide oeuvre meegebracht en iedereen kon zijn eigen bibliotheek aanvullen met een boek van Debelius, dat met een mooie evenementkorting werd aangeboden en bij navraag getekend kon worden door Mr. Debelius zelve.

Jammer genoeg kon ik zelf niet aanwezig zijn bij de lezing van Helmut Debelius, dat overigens in het kader van zijn meest recente boek over Seahorses, logischerwijs ook geheel aan de zeepaardjes gewijd was. Naar ik vernomen heb van een collega-aquarianen was het een zeer boeiende uiteenzetting, maar ik kan er helaas niet meer over berichten.

